

Коли тобі, дитино, вже несила...

Коли тобі, дитино, вже несила
Терпіти болі чи тягар біди,
Аби життя під корінь не скосило,-
Із вірою до матері прийди.

Коли вже відвернулись навіть друзі,
Кохані відвернулись назавжди,
Даремно не топи життя в нарузі,-
З надією до матері прийди.

Повір, що серце любляче підкаже,
Які з невдачі виходи знайти,
І мудрістю багатою розважить,
Бо в неї найдорожче в світі- ти.

Коли ж і матері так стане тяжко,
Що нікому подати і води,-
Прийди, ні, прилети, неначе пташка,
Від неї всі нещастя відведи.

Бо доки існуватиме світ білий,
Так створений у Бога чоловік,
Що мати й діти – то єдине ціле,
Його не роз'єднати і повік.